Gazeta Krakowska.

Wychodzi codzienie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

№ 35.

Kwartalnie kosztuje złotych szesnaście miesięcznie złotych sześć.

SOBOTA 13 Lutego 1847 roku.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień	godzina	Bar. do 0° R. w miar. paryz.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psychometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
11	6	27" 0"' 124	— 8° 6	0. 89	Pn Zachodni słaby	Chmurno	
	2	26 11, 624	— 3, 1	1 28	PPł. Wschodni „	Pogoda	
	10	27 0. 570	- 10. 8	0 71	Pn. Wschodni „	„	

Kundmachung.

Mit Beziehung auf die Kundmachungen vom 18ten und 26ten Jänner 1847. über den Einschluß des Krakauer Gebiets in den österreichischen Zollverband und über die Behandlung der vorhandenen Waarenvorräthe wird hiermit bekant gemacht, daß zum zollfreien Absatze der in den §§. 5 und 9 der ersten Kundmachung aufgeführten Waarengattungen ausländischen Ursprungs im Krakauer Gebiete eine Frist von drei Monaten bewilligt wird.

Diese Frist lauft vom Tage des Zolleinschlußes d. J. vom 29ten Jänner und endet mit letztem April dieses Jahres.

Da die Verpflichtung zur Verzollung oder zur ämtlichen Hinterlegung erst mit erstem Mai d. J. eintritt, so haben alle nach der oberwähnten ersten Kundmachung zur Erklärung ihrer Waarenvorräthe verpflichteten Partheien längstens bis 30 April 1847. den noch vorhandenen Waarenrest auf die im §. 10 derselben Kundmachung angegebene Art anzumelden.

Die gefällsämtliche Untersuchung und Constatirung der angemeldeten Waarenvorräthe beginnt mit 1ten Mai und muß mit 10ten desselben Monats beendigt seyn, so daß mit 11 Mai d. J. die im §. 5 der ersten Kundmachung erwähnte Verkehrsbeschränkung mit den übrigen Provinzen der österreichischen Monarchie aufhört.

Bey der Vorlegung der im Grunde der Kundmachung vom 26 v. M. bis zum 14 Februar dieses Jahres zu erstatten gewesenen Waarenanmeldungen hat es zu verbleiben; doch wird die gefällsämtliche Untersuchung und Constatirung der angemeldeten Waarenvorräthe nicht über diese, sondern erst über die kraft der obigen Bestimmung bis 30 April d. J. zu überreichenden Anmeldungen vorgenommen werden.

Krakau am 12 Februar 1847.

Moriz Graf Deym

k. k. Hofkommissär.

OBWIESZCZENIE.

Odnośnie do obwieszczenia pod dniem 18 i 26 Stycznia 1847, o wcieleniu territorium Krakowskiego w celny obręb Austryacki, i względem postępowania z znajdującemi się zapasami towarów, ogłasza się niniejszém: że na wyprzedaż wolną od opłaty cła, w §§. 5tym i 9tym pierwszego obwieszczenia wymienionych gatunków towarów zagranicznego pochodzenia, w kraju krakowskim trzechmiesięczny termin dozwolonym zostaje.

Termin ten poczyna się od dnia wcielenia w obręb celny, to jest od 29 Stycznia, i kończy się z dniem ostatnim Kwietnia r. b.

Gdy obowiązek opłat celnych, albo urzędowego złożenia towarów na skład, dopiéro z dniem 1 Maja r. b. zaczyna się, przeto strony wedle wyżéj wspomnionego pierwszego obwieszczenia, do zadeklarowania swoich zapasów zobowiązane, najdaléj do 30go Kwietnia 1847, — pozostały jeszcze zapas towarów, w sposobie §. 10tym obwieszczenia przepisanym, zadeklarować mają.

Poborowo-urzędowa rewizya i sprawdzanie zadeklarowanych zapasów towarów, rozpoczyna się z dniem 1 Maja, i z dniem 10 ukończone być muszą, — tak, azeby z dniem 11tym tegoż miesiąca w §. 5tym pierwszego obwieszczenia wspomnione ograniczenie związków handlowych z resztą prowincyi Monarchii Austryackiéj, ustać mogło.

Obowiązek składania deklaracyi towarów, na zasadzie obwieszczenia z dnia 26 z. m. po dzień 14 Lutego r. b. wymagany, utrzymuje się w swéj mocy; jednakże podatkowo urzędowe dochodzenie i sprawdzanie zadeklarowanych zapasów towarów, nie według tych, — lecz mocą niniejszego postanowienia, dopiero wedle podać się mających deklaracyi po dzień 30 Kwietnia, przedsięwzięte zostaną.

Kraków dnia 12 Lutego 1847 r.

Maurycy Hr. Deym

C. K. Kommissarz Nadworny.

Wiadomości zagraniczne.

— *Londyn* 25 *Stycznia.* —

Na wczorajszém posiedzeniu izby niższéj lord John Russell przedstawił kwestyę irlandzką i środki, jakich rząd chwycić się zamierza dla zaradzenia tamecznej nędzy: „Czuję rzekł on, że nie potrzebuję prosić o pobłażanie izby, gdy mi przychodzi mówić o sprawach Irlandyi. Przedstawię najprzód stan Irlandyi, gdy się objawiła ostatnia klęska, a następnie skreślę fakta zdarzone w przeciągu czasu rozdzielającym oba posiedzenia, oraz środki, których się chwycono stósownie do postanowień parlamentu Przedstawię o ile te środki pokazały się skutecznemi odpowiednio do żywionéj o nich nadziei, i o ile rząd uważa je za niedostateczne; powiem także, co rząd zrobić zamyśla w dzisiejszych okolicznościach. Wówczas prosić będę izby o zwrócenie całéj swéj uwagi na środki, którcmi rząd pragnie polepszyć ogólne położenie Irlandyi i które mają służyć za podstawę silnego systematu prawodawstwa. Następnie dotknie niektórych innych kwestyj, którem rząd musi się zająć, których jednak nie miał czasu dostatecznie rozebrać, by ten rozbiór pewnym środkom za podstawę mógł służyć W końcu żądać będę od parlamentu upoważnienia do podania dwóch bilów, z których jeden będzie miał na celu zyskanie zatwierdzenia dla pewnych postanowień lorda namiestnika Irlandyi, drugi ulepszenie uprawy roli. Sprawozdania komisarzy ubogich wykazują w całéj straszliwéj nagości okropną nędzę, w jaką pogrążonemi zostały klassy pracujące w Irlandyi, ich niemożność walczenia przeciw wzrastającemu złemu, które Opatrzność na nich zesłała. Głód trawiący dziś ową część królestw zjednoczonych nie ma przykładu w naszych rocznikach, porównać go ledwie można z brakiem który panował w XIII. wieku.“

Mowca przechodzi tutaj do środków, jakich rząd się chwycił w czasie odroczenia parlamentu i wykazuje, że w skutek ogromu i nadzwyczajności tych przedsięwzięć, koniecznemi były błędy i nadużycia. Główną trudność stanowi utworzenie prac pożytecznych; dla tego rząd podaje projekt, by w każdym okręgu Irlandyi ustanowionemi zostały komitety dobroczynne, którymby wolno było przyjmować podpisy, zbierać datki, przyjmować dary rządu i pieniądze z tych rozmaitych źródeł wpływające obracać na zakupy żywności, która ma być rozdawaną pomiędzy lud, by ten mógł przy pracy mieć utrzymanie; władze irlandzkie plan ten dobrym znalazły. Co zaś do zwrotu zaforszusowanych summ, sprawiedliwość nie pozwala, by ten ciężył wyłącznie na irlandzkich właścicielach, dla tego rząd podaje projekt, aby połowa tego ciężaru na kassę państwa spadała, by rocznie pewną summę wypłacano, któréj połowę tylko irlandzcy właściciele składać mają. Dotąd forszusowane summy wziętemi są z ukonsolidowanych funduszów i dotąd nie wydano żadnych nowych bonów na skarb. Projekt ten żąda, by summy owe w przeciągu lat 22 zupełnie zwróconemi zostały. Rząd ma zamiar forszusować irlandzkim właścicielom na kupno nasienia i t. p. 5 milion. f. st, które mają oni zwrócić przed końcem grudnia; dzierżawcy nie mają prawa do podobnych forszusów. W ten sposób wprawdzie rząd nie może zmienić braku w dobytek, ale podaje przez to środek ulepszenia roli, wywołuje roboty, które przedstawią ludowi dostateczne zajęcie i dają zapomogę ubogim Daléj, odparłszy zarzuty czynione rządowi przez irlandzkich właścicieli gruntowych, minister przechodzi do szczegółowych środków. Chodzi najprzód o danie większego rozwinięcia prawu o osuszaniu i użyznianiu gruntu; na ten cel wyznacza się summa 1 mil. f. st. Jeżeli właściciel chce swą ziemię sprzedać; wolno mu to uczynić, jeżeli zaś nie chce ani jéj ulepszyć, ani też jéj sprzedać, wówczas wolno rządowi odebrać mu rolę za wynadgrodzeniem 2 i pół szyl. za morgę. Grunt tym sposobem nabyty przez rząd ma być sprzedanym lub wydzierżawionym cząstkami po 30—40 mórg tak, że rząd nie będzie się zajmował uprawą. Samo z siebie wynika, że na gruntach tych mają być założonemi mieszkania i wyciętemi drogi do komunikacyj. W ten sposób urządzi się posiadłości dla wielu małych dzierżawców i uformuje się podstawa do tak ważnéj klasy małych właścicieli. Z tego rozdziału gruntu spodziewać się należy najlepszych skutków jak tego dowodzi hrabstwo Armagh, gdzie grunt jest jak najbardziéj rozdzielonym a mieszkańcy są najzamożniejsi. Co do zapomogi ubogim, rząd mniema, że nie należy ograniczać się na domach pracy. Potrzeba jak najśpieszniéj zatwierdzić bil, któryby upoważniał inspektorów do wyszukiwania po domach i wspierania słabych i chorych, słowem wspierania wszystkich, którzy tylko nie mogą sobie na chleb zarobić; wolno także inspektorom w razie przepełnienia domów pracy, wspierać nawet ubogich za murami tychże domów mieszkających, ale wówczas zasiłki tym udzielane być winny w naturze. Mają być także mianowanemi urzędnicy dobroczynni, którzy w nadzwyczajnych wypadkach chwilową pomoc nieść mają.

Przy odejściu poczty posiedzenie jeszcze trwało.

Parostatek *Zenobia* przybył tutaj wczoraj z wiadomościami z New York do 6 stycznia. Wiadomości te nie obejmują przecież nic nowego jak odezwę prezydenta Polk do kongresu, w któréj podaje projekt mianowania jenerała namiestnika głównie dowodzącego wojskami przeciw Mexykowi.

— *Madryt* 20 *Stycznia.* —

Kiedy tutaj w Hiszpanii jenerał Flores uzbrajał swą wyprawę przeciw rzpltéj Escuador, by ztamtąd podbić sąsiednie rzplte i w ten sposób zdobyć nowe królestwo; jedna z tych rzpltych Peru, któréj niezależności jeszcze Hi-

szpania nie uznała, wysyła dwóch pełnomocników, panów Ilaregui i Mosquera do Europy, by wejść w układy z rządem hiszpańskim. W Londynie dowiedzieli się oni o zamiarach jenerała Flores, a gdy pan Mosquera pozostał w Europie, p. Ilaragui wrócił do Peru, przesławszy wprzód notę do posła hiszpańskiego w Londynie i do tutejszego rządu, w któréj oświadcza, że jego rząd uważa pozwolenie na uzbrojenie za krok nieprzyjacielski. Podobne oświadczenia złożyli reprezentanci rzeczypospolitych Escuador, Nowéj Grenady, Boliwii i Chili. Na wczorajszém posiedzeniu senatu, pan Garcia Gayena dotknął téj okoliczności. Powstawał na ministrów, że obrazili równie zasady prawa narodów jak i zdrowéj polityki i zgubne przeto skutki na kraj wywołali. W końcu potępiał ministrów, że w całéj téj sprawie schylili czoła przed widzialną chociaż ukrytą dłonią, a to jedynie by swe wydziały zatrzymać. Prezes rady ministrów odrzekł na to: „Rząd nie wie o wyprawie wspomnionéj. Rząd daje słowo, że żadna wyprawa przeciw rzeczypospolitéj Escuador lub innemu państwu Ameryki z portów Hiszpanii nie wypłynie. Ponieważ nie uznaliśmy Peru jako państwa, przeto na jego przedstawienie nie zwracaliśmy uwagi. Nieprzyjazne noty Peru względem nas, dotąd cofniętemi nie zostały. Prezes senatu (pan Villuma) może dać o tém świadectwo. Rzeczpospolita skonfiskowała dobra które on tam posiada. Powtarzam, iż rząd nie ma żadnego udziału w wyprawie jenerała Flores i nie pozwoli, by wypłynęła z Hiszpanii. — Minister spraw wewnętrznych twierdził nawet, iż rząd nie miał żadnéj wiadomości o uzbrojeniach jenerała Flores. Niechęć senatu, na tak widoczną pogardę prawdy, objawiła się w zarzutach czynionych przez najpoważniejszych senatorów. Jenerał Concha oświadczył nawet, że drogą urzędową zawiadomił ministra wojny o wszystkich werbunkach i działaniach jenerała Flores, ale że minister wojny polecał wszystkim władzom wojskowym, by działaniom jenerała Flores wszelką pomoc udzielali.

— *Stany Zjednoczone.* —

Londyn 25 *Stycznia.* Ostatnie wiadomości z New-Jorku przywiezione parostatkiem ***Anglo-Saxon***, dochodzą do dnia 5 stycznia i donoszą, że izba reprezentantów projekt podwyższenia cła od kawy i herbaty większością 115 przeciw 48 głosom jako niestosowny (inexpedient) odrzuciła. — Według *Boston Daily*, spodziewano się w krótce odezwy prezydenta w któréj żądać ma mianowania jenerała-namiestnika głównie dowodzącego wojskami przeznaczonemi przeciw Mexykowi. Najwyższy stopień w wojsku Stan. Zjedn. jest, jak wiadomo, stopień jenerał-majora.

Jenerał Scot w d. 13 odjechał do Tampico i New-Orleanu. Według ostatnich raportów z Tampico, w blizkości tego miasta miał się pokazać znaczny oddział jazdy. Z Metamoras 2 amerykańskie pułki piechoty i pułk jazdy, w ogóle 1800 ludzi ruszyły do Tampico. W Metamoras choroby panowały pomiędzy wojskiem. Droga z Camargo do Monterey była tak niepewną, że wielu Amerykanów zamordowano. Z Monterey dowiadujemy się, że jenerał Taylor z dywizyą i częścią jednéj brygady, wyruszył ku Victoria w dniu 12 grud. Jenerał Urea ma stać z 6,000 Mexykanów w Victoria, a jenerał Santana z 28,000 w San Luis. Ten ostatni kazał wsadzić podobno do więzienia jenerała Ampudia i innych oficerów za tchórzostwo. Amerykański jenerał Wood stoi w Parras, a jenerał Worth w Sathillo.

W Mexyku miały miejsce zaburzenia. Tabasco nieukontentowane tém, że ową prowincyę w czasie napadu komodora Perry bez obrony zostawiono, ogłosiło się niezależném. Yucatan był wzburzony, a w Campeche lud stanowczo się oświadczył przeciw przywróceniu rządu centralnego.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 11 *do dnia* 12 *Lutego.*

Bienkowski Franciszek, Mikoszewski Felix, Wróblewski Stefan ob., Cielenkiewicz Ignacy, z Polski, — Sattig Ernest, Cieńska Jozefina ob., Klugherz Jan, Bauer, z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

Zaborowski Konstanty ob., do Galicyi; — Chodylska Julia, do Polski; — Kohn Fryderyk, Weber Teodor, Novack Franciszek, do Pruss.

Doniesienia Urzędowe.

PISARZ CES. KRÓL. TRYBUNAŁU

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do powszechnéj wiadomości, iż na żądanie Star. Salomona Blumenstoka w mieście Żydowskim przy Krakowie pod L. 56 zamieszkałego sprzedaną zostanie przez licytacyą publiczną w drodze przymuszonego wywłaszczenia kamienica o dwóch piętrach pod L. 147/8 w gm. VI na Kazimierzu przy Krakowie stojąca, na wschód z ulicą czyli placem do Wiały prowadzącym, na połndnie z domem Star. Gołdy Rejnerowy Nro 149, na zachód frontem z placem Wolnica zwanym, na północ z ulicą S. Wawrzyńca granicząca, do Star. Józefa i Sory Mondscheinów małżonków należąca, a to na satysfakcyą summy złp. 5000 kapitałnéj oraz zaległych procentów i kosztów do Obligu pod d. 18 Stycznia 1846 r. przed Notaryuszem

Marcinem Strzelbickim przez tychże Mondscheinów małżonków na rzecz Salomona Blumenstoka zeznanego na realności pod L. 147/8 hypotecznie ubezpieczonéj i na imie tegoż uregulowanéj.

Zajęcie téj realności uskutecznił Paweł Więckowski Komornik Sądowy w dniu 14 i następnych dni Sierpnia 1846 r. którego treść do Wykazu hypotecznego zajętéj realności pod dniem 23 Października 1846 r. do L. 944 Dzien. hyp. wniesioną została.

Cena szacunkowa i warunki licytacyi zajętéj realności Mondscheinów wyrokiem Ces. Król. Trybunału Wydz. II. z d. 17 Grudnia 1846 r. prawomocnym ustanowione są następujące:

1) Cena szacunkowa zajętéj kamienicy pod L. 147/8 na Kazimierzu przy Krakowie w g. VI. stojącéj stósownie do aktu oszacowania takowéj pod dniem 18 Lipca 1834 roku i 24 Kwietnia 1839 r. nastąpionego, ustanawia się na pierwsze wywołanie w summie złp. 87,430, która na trzecim terminie licytacyi w braku chęć kupna mających do 2/3 części to jest do summy złp. 58,286 gr. 20 zniżoną zostanie.

2) Chęć kupna mający złoży na *vadium* 1/10 część ceny szacunkowéj powyższym warunkiem w summie złp. 87,430 ustanowionéj to jest summę złp. 8743.

3) Nabywca zapłaci wszelkie koszta popierania licytacyi a to zaraz po prawomocności wyroku też koszta zasądzającego do rąk i za kwitem Adwokata sprzedaż popierającego, równie obowiązany będzie zapłacić podatki zaległe gdyby się jakie okazały stósownie do przepisów prawa.

4) Widerkauffy i summy instytutowe Wykazem hypotecznym objęte pozostaną przy nieruchomości z obowiązkiem opłacania od takowych przez nabywcę procentu po 5/100 od daty nabycia nie czekając skutków ukończenia klassyfikacyi.

5) Wypłaty warunkiem 2 i 3 licytacyi wymienione nabywca potrąci sobie z ceny wylicytowanéj resztującą zaś summę do uzupełnienia ceny szacunkowéj przy realności pozostałą wypłaci za assygnacyami sądowemi po prawomocności wyroku klassyfikacyjnego z procentem 5/100 od daty nabycia.

6) Niedopełniający któregokolwiek warunku licytacyi nabywca utraci *vadium* na korzyść wierzycieli i dłużników, oprócz tego nowa licytacya na koszt i niebezpieczeństwo zawodnego nabywcy a nigdy na jego korzyść ogłoszoną będzie.

7) Gdyby kto w ciągu tygodnia po stanowczym przysądzeniu o 1/8 część ceny wylicytowanéj zaofiarował więcéj, obowiązany będzie takową złożyć w Depozyt Sądowy wraz z *vadium* i dopełnić formalności prawem przepisanych.

8) Po dopełnieniu warunku 2 i 3 licytacyi nabywca otrzyma dekret dziedzictwa i odtąd wszelkie korzyści z nabytéj realności do niego należeć będą z obowiązkiem jednak dotrzymania mieszkańców do kwartału gdyby się ciż znajdowali.

Sprzedaż wspomniona odbywać się będzie na Audyencyi C. K. Trybunału M. Krakowa, przy ulicy Grodzkiéj pod L. 106 w Krakowie zwykle od godziny 10 rano posiedzenia swe odbywającego za popieraniem Adwokata Jana Kantego Kleszczyńskiego O. P. M. przy głównym Rynku w Krakowie pod L. 20 mieszkającego.

Do któréj wyznaczają się trzy termina:

1. na dzień 23 Kwietnia
2 na dzień 28 Maja
3. na dzień 2 Lipca

1847 r.

Wzywają się przeto na takową licytacyą wszyscy chęć kupna mający, tudzież wierzyciele prawo rzeczowe mający, aby się na pierwszym terminie licytacyi pod prekluzyą zgłosili, i prawa swe przy ustanowieniu Adwokata pod prekluzyą złożyli.

Kraków d. 10 Lutego 1847 roku.

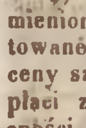
Widerakiewicz.

Prawnie zajęte ruchomości, jako to: kocz, bryczka najdyczanka, odzież męzka, bielizna i łańcuch złoty, będą dnia 16 Lutego r. b o godzinie 10téj z rana, przed Sukiennicami Miasta Krakowa; a zaś trzy konie i klacz tegoż samego dnia, lecz o godzinie 12 w południe, na końskim Targowisku na Kleparzu przy Krakowie przez publiczną licytacyą sprzedane.

Kraków d. 10 Lutego 1847 r.

Dziarkowski Kom. Sąd.

Doniesienie prywatne.

KAMIENICA przy ulicy Floryańskiéj pod **N. 547** położona o 3 piątrach — tudzież **DWOREK** na Przedmieściu Lubicz pod **N. 192** naprzeciw Dworca kolei żelaznéj położony z dużym Ogrodem i gruntami ornemi, jest każdego czasu z wolnéj ręki do sprzedania. Bliższą wiadomość u Właściciela w Dworku zamieszkałego powziąść można.